

پناهیان در مصاحبه با فرهنگ نیوز:

فعالاً نتیجه‌ی مذاکرات را چیزی جز توهین بیشتر به ملت ایران ندیدیم/ فعالاً چیزی جز انتظار وجود ندارد/ در موضوع مذاکره باید با ادبیات همدلانه از منافع ملی دفاع کرد

وقتی که موضوع مذاکره در مقابل دشمن پیش می‌آید، در مقام بحث های سیاسی داخلی نباید باشیم باید با ادبیاتی که چنین سوء تفاهمی را متبادر کند، عمل نکرد. باید با یک ادبیات همدلانه برای دفاع از منافع ملی جلو رفت.

به گزارش **بیان معنوی** به نقل از **فرهنگ نیوز**، حجت الاسلام و المسلمین علیرضا پناهیان در مصاحبه با ستاد "تجمع اعتراضی مطالبه احقاق حقوق ملی" به بیان نقطه نظرات خود در خصوص روند مذاکرات و وظیفه مجلس و جنبش دانشجویی پرداخت. شایان ذکر است جنبش دانشجویی در پی برگزاری تجمعی در مقابل مجلس شورای اسلامی در راستای مطالبه حقوق ملی و اعتراض به روند مذاکرات هسته‌ای در عصر روز شنبه مورخ ۰۲/۰۳/۱۳۹۴ می‌باشد.

آنچه در ادامه می‌آید متن مصاحبه با حجت الاسلام پناهیان است:

**** به طور کلی روند مذاکرات تا کنون و آثار مثبت یا منفی آن را چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

بنده از جزئیات مذاکره و توافقات اولیه خبر ندارم و منتظر بیانیه‌های رسمی از سوی دولت هستم، و این به خاطر اعتماد کلی‌ای است که نسبت به دولتمردان باید باشد. ما منتظریم بدانیم مذاکرات به کجا رسیده و خواهد رسید. منتها آن چیزی که در طرف مقابل مشاهده می‌کنیم جسارتها و توهین‌ها و ادعای مضحک و دشمنی‌هایی است که روز به روز بیشتر می‌شود. ما فعالاً نتیجه‌ی مذاکرات را چیزی جز توهین بیشتر به ملت ایران ندیدیم. طبیعی است صبر ملت ایران به معنای پذیرش توهین‌ها نیست بلکه به عنوان یک دوران گذار برای کاهش شرّ دشمنان است. فعالاً چیزی جز انتظار وجود ندارد. نسبت به جبهه‌ی خودی هم چیزی جز خوشبینی وجود ندارد اما نتیجه‌ی مثبتی در اقتصاد و ... دیده نشده و لحن و رفتار آمریکا هم در مناسبات منطقه هیچ تغییری نکرده. الان مردم منتظر نتیجه‌ی این اعتماد به دولتمردان و فرصت دادن به دشمنان برای سر عقل آمدن هستند.

ما بنا نیست در مذاکره از منافع ملی خود کوتاه بیاوریم. باید دید مذاکره ما را به منافع ملی خود می‌رساند یا نه؟ آیا همان طور که رئیس جمهور وعده دادند با مذاکره کارخانه‌ها به راه می‌افتد یا نه؟ اما دشمنان به نحوی پیش می‌روند که نه تنها انرژی هسته‌ای را از بین ببرند بلکه کارخانه‌ها را هم تعطیل کنند.

**** نظر شما در مورد عدم بیان جزئیات مذاکره توسط تیم مذاکره کنند چیست؟**

چون فکر می‌کنم دولتمردان ما مذاکرات را تمام شده تلقی نمی‌کنند، فلذا صلاح نمی‌دانند که جزئیات مذاکره را در میانه راه اعلام کنند ولی طبیعی است که حدس می‌زنم جزئیات مذاکراتی که انجام می‌شود؛ حرفه‌ایی نباشد که مطابق با منافع ملی باشد به همین دلیل منتشر نمی‌کنند، لذا نگه داشته‌اند برای آخر که نتیجه نهایی را در صورت رسیدن به حرف‌های قابل قبول منتشر کنند.

**** وظیفه مجلس شورای اسلامی در این موضوع چیست؟**

بالاخره مردم که دسترسی به بسیاری از جزئیات و اطلاعات دقیق ندارند، اگر کسی قرار باشد در سازو کار دموکراتیک از منافع مردم دفاع کند، غیر از رهبر انقلاب، این نمایندگان مجلس هستند که باید در این باره هوشیارانه و مسئولانه عمل کنند. اگر نمایندگان

مجلس در این زمینه کوتاهی کنند، طبیعی است که برای ابد نامشان در تاریخ مورد سؤال قرار خواهد گرفت. من فکر می‌کنم مجلس اگر قوی عمل بکند به عنوان مهم‌ترین پشتیبان دولت، می‌تواند قدرت چانه زنی در مذاکرات را افزایش دهد. کاری که دقیقاً در طرف مقابل شکل گرفته. خب اگر نمایندگان مجلس قوی عمل کنند، به نفع مذاکره‌کنندگان خواهد بود و اتفاقاً دولت باید از مجلس کمک بگیرد و از مردم کمک بگیرد که از دولت برای دفاع از منافع مردم پشتیبانی بکنند. طبیعتاً همه‌ی مملکت باید پای این مذاکرات بیاید و شاهد باشد که مبدا تعهدی داده شود که ملت قانوناً و به واسطه‌ی قوانینی که در مذاکرات ایجاد می‌کند، از حق خود محروم گردند. با جنگ و تحریم اگر بتوانند ما را محروم بکنند، از حقوقمان، بهتر است تا اینکه با تعهدات خودمان از حقوقمان محروم شویم.

****وظیفه جنبش دانشجویی را در این مرحله حساس چه می‌دانید؟***

وقتی که موضوع مذاکره در مقابل دشمن پیش می‌آید، در مقام بحث‌های سیاسی داخلی نباید باشیم باید با ادبیاتی که چنین سوءتفاهمی را متبادر کند، عمل نکرد. باید با یک ادبیات همدلانه برای دفاع از منافع ملی جلو رفت. دولت هم نباید خود را مقابل کسانی که نگران هستند و از دولت تقاضا می‌کنند در مذاکرات محکم باشیم، انتقاد کند. باید آن‌ها را یار و پشتیبان خود تلقی کند. من معتقدم دانشجویان باید با این ادبیات به روشنگری بپردازند و به طور شفاف مواضع خود را برای مجلس و دولت ابراز کنند و مطالبه‌گری کنند. دانشجوی یک عنصر حق طلب است. واقعاً اگر مذاکرات به نفع ملت تمام شود، به سود دولت خواهد بود. برای دانشجوی که اهل جناح خاصی نیست چه فرقی می‌کند؟ و در مقابل اگر این مذاکرات به منافع ملت لطمه بزند، همه در خطر می‌افتند و نه تنها دولت.

